

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 55—
pol leta . . . „ 28—
četrt leta . . . „ 14—
na mesec . . . „ 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta „ „ 30—
za četrt leta „ „ 15—
za en mesec „ „ 5—

Jugoslavija

Na pismen naročbe brez pošiljatve denarja se ne moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo naročnino po nakaznici.

Oglasi se računajo po poravnem prostoru in sicer 1 mm visok ter 63 mm širok prostor za enkrat 25 vin., za večkrat popust.

Uradništvo je na Starem trgu številka 19.
Upravnistvo je na Marijinem trgu številka 8. —
Telefon številka 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisli naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Koroški problem ali kje je naš Garibaldi?

(Dalje).

Naša prva Narodna vlada je v najvažnejšem trenutku pozabila na svojo veliko misijo, na narodno vzgojo slovenskega naroda.

Sedeli so v „Narodni vladi“ prvi nositelji in predstavitelji našega „narodnega“ Sokolstva in Orlovstva, toda vsi so pozabili, kaj je glavna naloga Orlov in Sokolov! Nihče jih ni pozval na obrambo in rešitev domovine. Ali to ni bilo mogoče? Zakaj ne? Se ni nihče spomnil na to? Skoro da ne. Zakaj ne? Zato ker so bili v prvi vrsti Orli, Sokoli, t. j. klerikalni in liberalni strankarji, ne pa Slovenci, živi rodoljubi, narodnjaki! Pozabili so vsi, da so slovenske matere sinovi, a vedeli so dobro, da so strankarji, klerikalci in liberalci! Dokaz: V sredini meseca decembra 1918 kliče domobrambni poveljnik — predsednik Orlov — svoje Orle na Orlovski tečaj v Ljubljano za mesec januar 1919. Velepomembno! Pozabil je — on kot brambni načelnik — cele slovenske domovine, da je domovina še v nevarnosti, da še ni osvobojena in rešena nemškega jarma, temveč da slovenski Korošci ječe pod nemškim bičem. Na „klerikalni“ tečaj jih je vabil, na narodni mejdan na Koroškem jih je pozabil opozoriti. — Šele ko so nemški nacionalsocialisti — Korošci razbili slabo šibko slovensko obrambo, se je predsednik Orlov in najvišji varstveni organ domovine spomnil, da za take „strankarske“ tečaje zdaj ni časa, da je na Koroškem mnogo več in veliko bolj tehtnega, vzvišenega domovinskega dela: bramba, rešitev Koroških Slovencev. Ta primer jasno ilustrira naše pojme o našem narodnjstvu, o naši narodni vzgoji do slovenske ožje domovine.

In Sokoli? Ne Tavčar, ne Pestotnik, načelniki in nekdanji staroste svoje „Narodne garde“ — niti na tečaje jih nista klicala, kaj šele na Koroško!

In zdaj? Kje je slavna Orlovska

in Sokolska organizacija? Kje so slovenski Čehi? Kje so narodni slovenski Sokolski in Orlovski tabori! — Da, parada, šopki, vaje, pijača in ples v občudovanju in oboževanju slovenskih „narodnih“ gospic, to je lahko „narodno“ delo!

Toda prvi člani „Narodne vlade“ bodo rekli: bilo je toliko dela, imeli smo zmes, vojaštva ni bilo doma, čete so šle skozi našo domovino in v prvi vrsti smo morali „Kranjsko“ varovati pred ropi, požigi in umori! — Da, res je to in to uvidi vsak misleč človek, da je bila to velika, zelo odgovorna naloga. Toda tudi sosedna Koroška — Nemci so imeli ravno isti posel in so ga dobro opravili. Šlo je brez števila čet skozi Beljak, Celovec, Št. Vid — vse je mirno razšlo! Tako je bilo tudi na Kranjskem. Toda dočim so „Kranjci“, „kranjska“ vlada spali, so šli Nemci na delo — na hitro organizacijo narodne obrambe. Ko so se nehali vojaški pohodi skozi domovino, tedaj bi morali začeti klicati naše fante in može na krov. To se ni zgodilo!

V beli megleni Ljubljani se je spalo! Na našo tužno Koroško se ni nihče spomnil, namreč spomnil z resno voljo in energijo pomagati, rešiti, osvoboditi „tužni Korotan“. — Poslali so na Koroško maloštevilno vojaštvo pod vodstvom častnika, ki niti ni znal slovensko. Mož se je čudil, ko se mu je prvič razlagalo, da bomo morali tudi Celovec in Beljak okupirati, anektirati! Mož ni poznal slovenskih koroških razmer, še manj pa je mogel pojmiti naše narodno stremljenje. Kaj pomaga najboljši štabni častnik, če nima vpogleda v stvar! Mož se je lovil, poskušal, zaupal na svojo moč in moč Jugoslavije, a na moč in sopolmoč naroda je čisto pozabil. Tudi on ni znal organizirati narodne milice. Vlada se je opozorila na napake, za katere bi morala sama vedeti, a ona ni v sporazumu z vojaško oblastjo spremenila tega nenaravnega, nezmišelnega razmerja in nasprotja, stanja, ki je moralo imeti za posledico pogubo in polom na Koroškem. — Ali ni „Narodna vlada“ mogla takoj v začetku

poslati navdušenega slovenskega oficirja na Koroško kot poveljnika in voditelja obrambe, moža, ki je že kaj za narod trpel in ki pozna krivice, ki jih je tudi koroški Slovenec pretrpel, moža, ki bi bil poznal razmere in težnje slovenskih Korošcev? Ako bi bil pravi mož na pravem mestu, bi bil v enem tednu imel lahko do dva tisoč slovenskih koroških vojakov pod svojo zastavo — in ti bi bili brez zaspanih, narodno mlačnih „Kranjcev“ osvobodili celo Koroško pod vodstvom energičnega slovenskega vojaškega rodoljuba. Zakaj? Ali niso neumorno delujoče glave pri „Narodni vladi“ nič mislile na to, da je Koroška problem zase? — To vprašanje je še odprto!

(Dalje prihodnjič.)

Nehrvatska pisava „Hrvata“.

Znani hrvatski publicist Joso Lakatoš je izdal knjigo „Jugoslavija u svetlu statistike.“ V tej knjigi so podani tudi statistični podatki o narodnostnih razmerah v Jugoslaviji, kakor si jo misli pisatelj. Po pisateljevem načrtu bi štela Jugoslavija 14.796.459 prebivalcev in sicer 11.251.444 Jugoslovanov, 267.982 drugih Slovanov, 1.030.895 Nemcev, 854.914 Madžarov, 404.454 Italijanov, 426.189 Romunov in 558.581 drugih narodnosti. Zagrebškemu „Hrvat“ to ni po volji in pravi, da ne smemo biti imperijalisti! Ne da bi se spuščal v podrobnosti, smatra „Hrvat“ za imperijalizem že, da hoče pisatelj priključiti naši državi 24 odstotkov heterogenega prebivalstva. „Hrvat“ pravi, da zahteva g. Lakatoš za nas tudi pokrajine v katerih smo v manjšini, ne pove pa, katere so te pokrajine. Toda od vseh teh pokrajin, ki jih zahteva g. Lakatoš za Jugoslavijo, imajo absolutno večino Madžari samo v Baraniji, Nemci v Koridoru in Italijani v Trstu. V vseh drugih pokrajinah imamo Jugoslovani absolutno in le v vojvodini relativno večino. To pa na podlagi madžarsko-nemške statistike! Po tej statistiki je v Baraniji 135.472 Mad-

žarov, 50.760 Jugoslovanov in 40.152 Nemcev, v Koridoru pa 104.374 Jugoslovanov, 68.214 Madžarov in 148.168 Nemcev. V Trstu pa je 118.959 Italijanov, 59.319 Jugoslovanov in 11.856 Nemcev.

Sedaj pa vprašamo: Ali se hoče „Hrvat“ odpovedati Baraniji — neposredni zvezi Jugoslavije s čeho-slovaško republiko ter Trstu? Razmerje tujih narodnosti napram naši bi ostalo tudi v tem slučaju približno isto. Imeli bi v naši državi še vedno blizu milijona Nemcev, skoro tričetrt milijona Madžarov, več kot četrt milijona Italijanov in skoro pol milijona Romunov. Toda ako se hočemo odpovedati tem tujerodnim elementom, moremo to le na ta način, da izgubimo enako ali še večje število sonarodnjakov. Pa tudi v tem slučaju še ne bi imeli čiste narodne države, ker menda tudi „Hrvat“ ne bo zahteval, da se radi takozvanih nemških manjšin na Štajerskem odpovemo celi Štajerski? Mi moramo stati na stališču, da so Nemci in Madžari — kakor tudi Italijani le umetno naseljeni in četudi pride sedaj v našo državo par milijonov nejugoslovanov, bo to le mala odškodnina za ono, kar so nam tujci požrli naših ljudi tekom stoletij.

Iredente pa nam se ni treba bati. Predvsem treba, da bo naša država urejena popolnoma na demokratični podlagi. Demokracija pa izključuje že sama po sebi vsako nasilstvo. Kjer žive tujerodci le v malih drobcih med našim narodom, ti itak ne prihajajo v poštev, kjer bi pa živeli v kompaktnih masah, naj jim občinska in okrožna (županijska) samoprava zajamči vse pogoje za neoviran gospodarski in kulturni razvoj. Nikakor ni res, da bi narodne manjšine morale biti eo ipso iredentistične. Saj imamo v tem oziru vzgled v Alzaciji in Loreni! Dajmo našim narodnim manjšinam poleg drugih državljanskih pravic tudi vso politično in kulturno svobodo in predpogoje za gospodarski razvoj, pa se nam ne bo treba bati iredente. Od „Hrvata“ je torej vsekako precej nehrvatski, da se zaganja v imperijalizem, kjer ga ni. Ko bi kaj takega zapisalo

VLADIMIR LEVSTIK.

6. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

III.

Pokolj, ki ga je vprizoril med svojimi Grki, je Pohlina le malce utolažil srce. Z mrklim dostojanstvom je sedel za domačo mizo in mrdaje postrgal obed, ne da bi odlikoval ženo ali hčer z najmanjšo besedico ogovora. Gospa profesorjeva, za svojih štiri-deset let še sveža blondinka prikupne vnanjosti pa tihega, dobrega značaja, se je s strahom ozirala nanj, in žlica v njeni roki je trepetala. Tudi Vida je čakala, kdaj pokaže oče z vilicami nanjo ter jo iznenađeno vpraša letnico Tiberijeve smrti, grško besedo ali slovniško pravilo, kakor pogosto, če ni vedel ali drugače izsuti jeze. Njene velike črne oči so se skrivale pod dolgimi vejicami, črta mučeniške pripravlenosti je dajala pravilnim ustom vsak hip grenkejši izraz. Profesor ni mogel dihati, ne da bi se tresli pred njim; prizori, v katerih je besnel kakor Zen gromobojnik med Vidinim ihtenjem in ženinimi vzdihmi, so ga navdajali z malodane telesnim blagočutjem.

Ali topot sta se bali zama: Pohlina je motila misel, da je imela soproga prav, ko je od nekdanj govornila zoper mladega Smučiklasa ter se navduševala za Milana Križaja, profesorjevega daljnega sorodnika in suplenta na njegovi gimnaziji. Rad bi bil maščeval svoj poraz nad njo ali hčerjo, toda osramočena časti-

lakomnost ga je težila tako, da ni mogel izbrati primerne povoda med vsemi, ki so mu prihajali na um. Lasu v juhi ali muhe v omaki pa danes tudi ni našel: očividni dokaz, da se je vse zarotilo zoper njega!

Nem in pust kakor veliki petek se je že odpravil za doma, ko je zdajci opazil pri vratih okroglo kartonasto škatlo; z risjo krvoločnostjo se je zakadil v sunljivi predmet.

»Aha!« je pisnil hudobno, »dva nova klobuka! In brez mojega dovoljenja! Nihče me ne vpraša, živ krst ne pomisli, ali bom jaz zadovoljen! Mene ni — mene ni!« se je pogreznil v globine bobnečega obupa.

»Samo Vidin je nov,« mu je oporekla žena s plašno grajo, »pomladnji klobuček za ubogih dvajset kron; dekle vendar ne more hoditi po tri leta v eni vehi. Moj stari je le popravljen, okuzmano pero sem dala prešiti, in trak... Še trideset kron ni vredna moja pravica pri hiši, za pet Krišćevih ran!«

Pohlina se je udaril v ozke prsi:

»Kdo govori o denarju? Ugled, dostojnost, moralna v hiši, to je tisto! Ali naj poreko ljudje: njegova žena in hči se šemita kakor dve avši — da ne pravim drugače? Pod našo streho ne bo modnih budalosti, ničemurnega spakovanja in purgarskih prismodarij, dokler Pohlina živi; noblesa je pobeljen grob: komaj vzdigneš pokrov, že smrdi do neba po brezvestnosti, napuhu in verolomstvu... Enakost,«

je rjul, čuteč da je našel pravo struno, »enakost naj velja za vse: kolikor časti enemu, toliko drugemu, ne več in ne manj! Ali te ni sram kupovati klobukov, ko druge dobre matere in poštene gospodinje še cele srajce nimajo na sebi, pa so vendar zadovoljne in ponosne — ponosne! V moji rodbini, draga žena, bo pihal od zdaj znanprej demokratiški veter; mi nismo knezje, ne dvorni svetniki, ne bahači kakor Smučiklas, Grabunec in drugi taki domišljivi milijonarji. Peter Pohlina ni katerisibodi teleban, ampak cesarski profesor, naprednjak, demokrat in socialist; da veš, Ana, socialist, in tudi volil bo s socialisti. Sploh pa mi kupiš še jutri rdečo kravato, zakaj tvoj mož ni baba, da bi tajil prepričanje pred temi prevzetnimi puhloglavci. In kdor ne misli biti naprednjak, demokrat in socialist, tistega zapišem v — tistega zmeljem v prah in pepel!« je zatulil kakor stekel, videč, da se je Vida nasmehnila pomoti. Nato se je zavrtel na levem podpetniku in treščil z vrati za seboj.

Ko je utihnil njegov korak na stopnicah, se je hčeri mahoma zjasnil obraz; burno je objela gospo Ana ter stekla s klobukom k zrcalu.

»Socialist!« je ponavljala mati, s prstom na čelu, gledaje v duhu dvoje Pohlina: enega na barikadah, drugega v noriščnici. Kateri je bil pravi?

(Dalje.)

kako socialistično glasilo, bi to še razumeli, a da tako piše glavno „glasilo Starčevičeve stranke prava v državi SHS,“ je nerazumljivo. Mi smo že sami na sebi premehki in preveč popustljivi, pa zato res ni treba, da bi še glasila naših radikalnih strank naše zahteve tuširale.

Premirje na Koroškem.

Usoda koroških beguncev.

Jesenice, 24. januarja. (Izv. por.) Tu sem so se včeraj vrnili vsi oni slovenski koroški begunci — možje, ki so se hoteli dne 21. t. m. vrniti na svoja domovanja na Koroškem. Nemci so jim izprva dovolili svobodno prehod preko demarkacijske črte v Področici, toda pozneje so jih vjeli in pod eskorto odposlali v Celovec, kjer so jih imeli en dan zaprte. — Nemci so naše begunce topli, suvali s kopiti, insultirali in pljuvali jim v obraz. V Celovcu so ostali zaprti nad 24 ur, na kar so jih zopet odgnali na kolodvor in odpeljali proti Področici, kjer so jih pognali na Kranjsko.

Nemški oficirji so dali besedo, da se beguncem ne zgodi absolutno nič žalega, da prevzamejo odgovornost za njihovo osebno varnost. A čim so došli begunci na kolodvor v Področico, so jih besne nemške tolpe napadle ter ogrožale njih življenje. Še ženam in dekletom niso prizanesli. Nemški oficirji nimajo prav nikake avtoritete in stoje povsem pod terorjem takozvanih „vojaških svetov“. Poveljstvo jugoslovanskih čet v Področici je že večkrat za nekatere begunce interveniralo pri nemškem poveljstvu, da bi bila beguncem dana vsaj prilika videti svoje in si preskrbeti perila. Nemci so vse obljubili, a takoj nato zopet preklicali.

Jesenice, 24. januarja. (Izv. por.) Nemške čete imajo jako slabo prehrano. Še oficirji morajo jesti konjsko meso. Teror nemških vojaških svetov je neomejen in izveden do skrajnosti. Ti vojaški sveti izdajajo parolo: „Nikomur se ne pokoriti! Tudi ne ameriški misiji!“

Področica, 23. januarja. (Izv. por. zakasnelo.) Predsinočnim so nemške straže začele streljati na naše straže. Oddanih je bilo 14 strelcev. Nesramnost teh tolp presega že vse meje. Na tozadnevne proteste od strani poveljstva jugoslovanskih čet se je nadpor. Arnejc, poveljnik nemških čet v Področici, izgovarjal, da sta strele oddala dva pijana nemška vojaka.

Koliko veljajo nemške pogodbe?

Odgovor na to vprašanje nam daje sledeči zapisnik spisan na Jesenicah dne 23. prosinca 1919 ob priliki zavrnitve koroških beguncev od strani koroške deželne vlade v Celovcu. Navzoči so podpisani begunci.

Dne 22. prosinca 1919 smo se vrnili podpisani z ozirom na razglase v slovenskih listih, kakor tudi na izrecno željo Narodne vlade v Ljubljani, v Področico. Dospeli smo z vlakom do konca predora, nakar smo se zglasili pri poveljniku slovenske posadke stotniku Martiniču, proseč ga, da nas spremlja do demarkacijske črte in nam izposluje pri nemški straži oziroma poveljništvu v Področici, prosto pot.

G. stotnik Martinič nas je opozoril na naredbo koroške deželne vlade, da se morajo vsi potniki izkazati s potno legitimacijo, izdano od politične oblasti potnega cilja. Vsekakor pa je ustregel naši želji in smo odšli na demarkacijsko črto. Poveljnik nemške straže nam ni delal posebnih težkoč ter nam na podlagi od Narodne vlade v Ljubljani izdanih legitimacij zagotovil svobodno pot, s pripombo, da se imamo še javiti na štacijskem poveljstvu na postaji v Področici. Od naše posadke došli nadporočnik je poveljnika nemške straže izrecno opozoril, da v slučaju, ko bi delalo štacijsko poveljstvo zapreke, privede nas do demarkacijske črte nazaj, kar je tudi obljubil.

Dospelši na postajo v Področici nas je nemško vojaštvo sprejelo s psovskami in pretinjami, da nas pobijejo. Padale so psovke kakor: Nieder mit den Hunden! Erschlagen soll man

sie! Schwarzer Hund! Jugoslavischer Verräter! itd. Zaprli so nas v čakalnico I. in II. razreda, kjer je bilo več strojnic in drugega vojnega materijala. Tukaj nas je neprenehoma psoval in zmerjal neki narednik, dočim so nam zunaj stoječi navadni vojaki grozili z umorom. Kljub temu, da smo se izkazali z legitimacijami Narodne vlade, so nas odvedli z vojaško stražo v celovški vlak. Med vožnjo smo bili predmet neprestanega izzivanja, psovanja in zasmehovanja. V tem oziru je moral veliko pretrpeti župnik Fugger iz Št. Janža, kateremu so celo pot grozili: „Diesen Pfaffen müssen wir kalt machen.“ Ko smo v Celovcu izstopili, smo bili zopet opsovani od občinstva in odvedeni z vojaško eskorto kakor največji zločinci v grad (Burg). Ker stotnika, ki bi nas moral zaslislati ni bilo, smo bili odvedeni po najbolj obljubljenih ulicah v takozvano „Jesuitenkasernerne“. Med potom je sunil neki vojak g. župnika Fuggerja s kopitom v hrbet, ker je obstal in spregovoril par besedi z znano osebo (g. Ferlati v Celovcu).

V vojašnici (Jesuitenkasernerne) so nas zaprli v neko nesnažno, nezakurjeno in s smrdljivo atmosfero napolnjeno sobo.

Od tukaj smo bili odvedeni na koroško deželno vlado, kjer nas je zaslislaval policijski svetnik Spitzer. Po končanem, jako vljudnem zaslišanju je izjavil, da pogodba glede vračanja beguncev sploh ne obstoja in da nas je Narodna vlada v Ljubljani napačno informirala. Na prošnjo, da nam dovoli prenočiti v hotelu, je to dovolil gg.: Aichholzerju, Fuggerju, Gastlu, Müllerju in Miklu. Ostali so morali prenočiti v že prej omenjeni sobi vojašnice. Vsem je bilo na predvečer rečeno, zbrati se prihodnje jutro ob sedmih zjutraj v vojašnici. Od tu so nas gnali zopet pod vojaškim nadzorstvom na kolodvor, kjer smo morali kupiti na lastne stroške vozne listke do Področice. Z nami se je vozil poleg vojaške straže policijski agent.

Izstopivši v Področici so nas odvedli zopet v čakalnico. Vojaški zastopniki in policijski agent so se zbrali na postaji. uradu k posvetu. Medtem je navalilo vojaštvo na čakalnico in nas ogrožalo z usmrtiljivo. Le energičnemu nastopu stotnika, ki je opozarjal svoje vojake na ameriško misijo, je pripisovati, da se ni zgodilo kaj hujšega. Vojaki so od stotnika naravnost zahtevali, da nas uniči.

Spremljajoči vojaki so nam pravili, da se nam beguncem glede vrnitve dela radi tega težkoče, da bi med tem časom odšla iz Koroške ameriška misija.

Vojaki, ki so nas stražili v Celovcu, so nam pripovedovali, da smo „schlecht beschrieben“ in imamo računati s tem, da bomo internirani in odvedeni v Spital ob Dravi. Predbivali so nam tudi, da se hočemo vrniti domu samo radi tega, da bi delali slovensko propagando, razobešali slovenske zastave, ter tako vplivali na ameriško misijo.

Begunca Janeza Korena so vojaki suvali in opljuvali. (Sledi enajst podpisov.)

Tako so torej Nemci zopet enkrat dokazali, da so pri njih pogodbe res le krpe papirja. Mi se nadejamo, da bo Narodna vlada o teh nemških nečuvnostih temeljito in podrobno obvestila ameriško misijo. Obenem pa upamo, da se Narodna vlada s koroško in štajersko deželno vlado sploh ne bo več spuščala v kakršnakoli pogalanja. Saj imamo vendar centralno vlado v Belgradu, kl bo menda že našla pota in sredstva, da prisili tudi koroške Nemce na izpolnjevanje sprejetih obveznosti. V koroškem vprašanju se je napravilo res že več kot dovolj napak in ne bi trebalo k starim kopiciti še vsak dan nove.

Resnica in „govorice“.

Radovljica, 24. januarja 1919.

Koroške begunce, ki so na poziv Narodne vlade pretekli terek vrnili domov, so Nemci na postaji v Področici aretirali in z močno eskorto peljali v Celovec. Tam so jih gonili

po ulicah, jih zasramovali in pljuvali na nje. Nekega župnika so vozili v kotlu, ki se v njem kuha krma za prešiče po mestu. Sedaj bo predsednik naše vlade menda vendar verjel, da o grozodejstvih na Koroškem niso samo „govorice“. Biti na varnem in misliti z vsem srcem na svoje Korošce je jako lepo in prijetno, toda koristi prav malo. To si bomo zapomnili tudi mi koroški Slovenci, ki smo mnogo delali za dr. Brejca in agitirali za njegovo pisarno, da je postal bogat in nas več ne potrebuje. Prav tako, prišel bo čas, ko ga tudi mi ne bomo potrebovali več, zakaj pred Brejcem smo bili na Koroškem boljši Slovenci, kot smo postali vsled njegove diktatorične politike. Korotanec.

Klic iz Velikovca.

Iz Velikovca je došla včeraj Narodni vladi sledeča brzjavka: „V imenu velikovških Slovencev prosimo, da naj se na noben način ne izroči Velikovec sovražnikom in naj jugoslovanske čete ne zapuste Velikovca. Naše življenje je skrajno ogroženo in naše hiše bi se oropale in opustošile.“

Graška pogajanja o premirju.

Ljubljanski korespondenčni urad poroča: Pogajanje med zastopniki ljubljanske „Narodne vlade SHS“ ter nemškokoroške vlade celovške so se dne 22. t. m. v Gradcu končala pozno zvečer. Jugoslovanski zastopniki so zahtevali, da naj se stotinem Slovencev, ki so morali pred nemškimi oddelki bežati iz dežele, dovoli povratek na Koroško, da dobi pri narodnostnih poizvedovanjih nalico mesta ljudska volja pravi izraz. Nemci, in sicer tudi zastopnik nemško-avstrijske vlade na Dunaju, tej zahtevi niso ugodili izjavljajoč, da povratka na Koroško ne morejo dovoliti, ker se je v poslednjem času tudi potovanje na Kranjsko izdatno otežkočilo, in pa ker so jugoslovanski zastopniki izsilili preložitve razprav o upravnih odnošajih na Koroškem dotle, ko bo nova demarkacijska črta določena. Zastopniki ljubljanske Narodne vlade so povdarjali, da iz Kranjskega nihče ni bil pregan in da tamkaj ne bo poslovala nikakšna razsojevalna komisija za ugotovitev narodnostnih razmer in določitev meja narodnostnih upravnih okolišev. Zato omenjene potovalne zapreke pri tekočih pogajanjih ne morejo priti v poštev. Na Koroškem pa gre za to, da se v svojo domovino vrne vsa slovenska inteligenca vsaj za dobo, ko bo po Koroškem narodnostne odnošaje ugotavljala in začasno omejevala narodne upravne okolišje posebna komisija. Repatriacija iz Koroškega pregnane slovenske inteligenca je neobhodno potrebna in nujna, ker drugače istinita ljudska volja ne more dobiti pravega izraza. Na to je zastopnik ameriške misije, podpolkovnik Sherman Miles izjavil, da polaga veliko važnost na to, da se na obeh straneh zajamči politična svoboda, združena s politično amnestijo. Na podstavi pogodbe pa ne more nikogar prisiliti, da jamči za to in ono. Ker so Nemci zastopnikom dunajske vlade vred vztrajali pri svoji prepovedi povratka, je podpolkovnik Miles podpredsedniku ljubljanske Narodne vlade dr. Gregorju Žerjavu izrazil željo, naj bi se mu slovenski pregnanci predstavili v Velikovcu. — Vso Koroško slovensko inteligenca, ki je morala pobegniti pred regularnimi četami celovške vlade, ker so ji pretili s smrtjo in jo zaprli ter odvajali, zadevajoča prepoved celovške vlade vzbuja v vseh jugoslovanskih krogih hudo razburjenje in veliko ogorčenost.

Pod italijanskim jarmom.

Italijani uporabljajo vsako sredstvo, da bi pridobili naše ljudstvo za se.

Pred časom je izšel v italijanskih listih članek, v katerem je dopisnik trdil, da se slovensko ljudstvo na Gorškem pridobi z največjo lahkoto s kruhom in plesom za Italijo. To so

tudi poskusili. V srednji Vipavski dolini, v Prvačini, Dornbergu in okoliških vaseh so prirejali zabave in ples. Začetkom je mladina posečala te zabave v velikem številu. Zgodilo pa se je, da so se fantje pričeli z laško patroljo kregati in da so jo tudi večkrat razorožili. Vsled tega je poveljstvo prepovedalo veselice. Na splošno pa se ljudstvo ne obnaša preveč prijateljsko napram Italijanom. Vojaštvo to dobro ve in se vsled tega ne upa noben vojak brez orožja iz hiše.

Internacije se nadaljujejo.

Ker ne morejo našim ljudem drugače do živlega, jim preiskujejo sedaj hiše in gorje onemu, pri katerem dobe kako orožje. Razume se, da imajo naši ljudje lovske puške, kojih last so bile še pred vojno. S kakimi visokimi kaznimi kaznujejo one, pri katerih dobe eno samo lovsko puško, navajamo kot primer sledeča slučaja. Posestnik Ciril Rijavec je bil kaznovan radi tega z 20 mesečno težko ječo. Iz Avberja na Krasu pa so gnali uklenjene v Trst posestnike Pegana in Zvoljka in občinskega tajnika za Štorje Alfonza Germeka.

Italijani uvajajo svojo upravo v občine.

Okupacijska oblast je izdala odlok, s katerim proglašajo, da smatra z dnem okupacije vse občinske svete za razpuščene. Županstva pa naj vodijo upravne posle dalje, dokler vlada ne ukrene kaj drugega. Kar čez noč hočejo preurediti upravo in sploh reformirati vse po svojih vzorih. Komisariat v Gorici je izdal na višji ukaz vsem županom in gerentom občin odredbo, da se morajo posluževati edinele italijanskega uradnega jezika. Župani in gerenti so osebno odgovorni za to. Komisariat v Logatcu je pred par dnevi poklical k sebi vse župane logaškega okraja ter jim dal ustmeno naredbo, da ne smejo odslej rabiti slovenskih uradnih štampilj. V kratkem dobijo iz Trsta italijanske štampiljke. Poslovanje se mora vršiti v italijanskem uradnem jeziku. Tam pa, kjer niso župani zmožni italijanščine, se smejo posluževati nemškega jezika, izkjučena pa je slovenščina. V kratkem pa bodo nastavljeni po vseh županstvih italijanski oficirji, katerih imenovanje se bo v kratkem izvršilo. — Tudi pri sežanski davkariji in glavarstvu so upeljali italijanski uradni jezik. Civilni komisar je prevzel vse uradne agende in prejšnji uradniki so njemu le prideljeni. Tudi občinske aprovizacije so prevzeli in tam vladajo pristransko. Kdor se hoče Italijanom prikupiti in kdor prinaša njim ugodne novice, ta dobi vse. Ljudstvo se vsled tega demoralizuje, ker večkrat dobe premožnejši ljudje brezplačno aprovizacijo, medtem ko morajo reveži lakoto trpeti.

Jugoslavija.

General Smiljanić v Mariboru. Priznanje generalu Maistru.

Maribor, 23. jan. (Lj. k. u.) Nocoj ob polu sedmih je dospel semkaj s Koroškega v spremstvu svojega generalnoštabnega šefa, podpolkovnika Ulmanskega, in dveh drugih častnikov general Smiljanić. K sprejemu se je zbral na kolodvoru več tujakšnji častniški zbor z generalom Maistrom na čelu. Ob izstopu iz voza so generala Smiljanića častniki in številno občinstvo pozdravljali z živahnimi živio-klici. Po prisrčnem pozdravu obeh generalov je imel general Maister nagovor in rekel med drugim: Pozdravljam Vas v imenu našega vrlega častništva in moštva, ki skupno hrabro brani severne meje Jugoslavije. Mi vsi vršimo z veseljem našo domovinsko dolžnost in nam je v ponos, du smo te lepe, najbolj ekspanirane kraje na severu naše domovine ohranili naši domovini. Obetam in prisegam, da smo pripravljeni, braniti jo do zadnje kaplje krvi. — V svojem odgovoru je rekel general Smiljanić med drugim: Gospod general! V izredno čast si štejem, da imam priliko, Vas spoznati. Ves slovanski jug se ozira s ponosom na generala Maistra. Veseli

nas, da imamo na najsevernejši točki naše Jugoslavije moža, ki skupno s svojimi vzornimi častniki in pogumnim moštvom tako krepko in vspešno brani enega najlepših kosov naše slovenske domovine pred grabežljivim sovragom. Bodite uverjeni, da sem pripravljen, žrtvovati vse, do zadnje kaplje krvi za Vas, brate Slovence, na meji. Še enkrat ponavljam, da smo na jugu vsi ponosni na Vas, krepka naša predstraža na slovenskem Štajerju. Obenem pa tudi prisegam, da ne bomo žrtvovali sovragu niti enega kraja na meji, temveč bomo združili vse v skupno, lepo in svobodno slovansko domovino. Živeli naši branitelji na meji zelenega slovenskega Štajerja, živeli naš ponosni general Maister! — Kmalu nato se je general Smiljanič poslovil in nadaljeval pot v Ljubljano.

Komisar Smodej v Mariboru.

Maribor, 23. jan. (Lj. k. u.) Na povratku od graških pogajanj z Nemci in Američani zaradi določitve demarkacijske črte na Koroškem se mudi tukaj g. komisar Franc Smodej. Te dni odpotuje na Koroško.

Srbi o Slovencih.

Belgrad, 24. jan. (Lj. k. u.) V današnjem uvodnem članku podaja „Samouprava“ tole karakteristiko: Slovec je blage in mirne naravi, krotak ko jagnje, marljiv kakor čebela, vztrajen v delu, pošten in iskren, odkritosrčen, nagnjen k idealiziranju in mysticizmu. Slovec je poln humorja, ljubi družbo, a je ne izbira in je skoz in skoz moralen. Pesem je Slovcu priljubljena spremljevalka v življenju. Slovenci so pobožen narod, toda fanatiki niso. Svoje duhovništvo Slovenci jako cenijo in spoštujejo, ker je bilo vseskar narodno in ker je z narodom delilo žalost in radost. Ljubezen do prirode je značilna lastnost Slovencev; obnavljajo in veličajo jo pesmi.

Nemci se pritožujejo.

Gradec, 24. jan. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Začetkom današnje seje začasne deželne skupščine je posl. Wastian v svojem in v imenu mariborskega poslanca Suppanza stavil na deželnega glavarja nujno vprašanje glede včerajšnjih dogodkov v Mariboru. Med drugim je izvajal: Za svojega bivanja v Mariboru je član ameriške študijske misije zaupnikom obeh narodnosti stavil vrsto vprašanj in jih naprosil, naj mu odgovorijo v osmih dneh, ker so važne za končno ureditev meja. Nato so Nemci vsakemu meščanu in vsaki meščanki v Mariboru poslali listek s pozivom, naj se izjavi ali hoče pripadati Nemški Avstriji ali Jugoslaviji. Mogotci vlade SHS so preprečili to glasovanje s tem, da so jeli aretirati nemške prebivalce Maribora. To vest je ravno kar prinesla oseba, ki je pobegnila iz Maribora. Govornik, ogorčen zbog tega brutalnega nasilstva, je deželnemu glavarju stavil vprašanje, kaj namerava storiti, da vladi SHS v Ljubljani in njenim organom v Mariboru pokaže z vso jasnostjo, da ne more dalje prenašati teh nečloveških muk in nekulturnih nasilstev. — Deželni glavar je dal izraza svojemu ogorčenju zbog jugoslovanskega postopanja in je izjavil, da bo te nove dogodke sporočil državnemu uradu za zunanje stvari na Dunaju s prošnjo, da obvesti o tem tudi ententne vlade. — Posl. Malik je naznanil, da je jugoslovansko okrajno glavarstvo razpustilo mestni občinski svet ptujski in odstavilo mestnega šolskega nadzornika. V mestni šolski svet je imenovalo šest slovenskih in dva nemška člana. Govornik je tudi zvedel, da Jugoslavi nemške može iz Ptujja kličejo pod orožje in jih vlačijo v Maribor. — Deželni glavar je izjavil, da bo državnemu uradu za zunanje stvari sporočil tudi to okolnost. — Nato je skupščina prešla na dnevni red.

Nikita še vedno upa.

Pariz, 23. jan. (Lj. k. u.) Glasom dun. kor. urada poroča Agence Havas: Črnogorski kralj je na črnogorski narod naslovil poslanico, kjer ga pozivlja, naj se četam, ki se hočejo polastiti dežele, nikar ne upira in ga zagotavlja, da se bo narodu v kratkem mogoče izraziti pristo glede svoje prihodnje

državne oblike. Medzavezniška konferenca je v svoji včerajšnji seji sprejela poslanico in dovolila, da se sporoči črnogorskemu narodu.

Ukradene in uropane stvari se vračajo.

Dnna, 23. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Jugoslovanska delegacija, ki se sedaj mudi na Dunaju, je dobila vse orožje in redove kralja Petra, ki jih je avstrijska uprava v Belgradu kot vojni plen prinesla na Dunaj. Posebna misija jih prinese v Belgrad in izroči regentu Aleksandru.

Akademski omladina za naše pravice.

Split, 24. jan. (Lj. k. u.) Dalmatinski dop. urad poroča: Jugoslovanska akademska mladina v zasedenem ozemlju je z ozirom na odločevanje glede naše usode na mirovni konferenci pričela z živahno agitacijo, da se 2. februarja t. l. v vseh naših mestih širom vse Jugoslavije vrše protestna zborovanja proti italijanskemu imperalizmu in pohlepnosti Italijanov po Jadranu. Akademska mladina naproša vsa javna zastopstva, da se kar najkrepkeje odzovejo temu vabilu. Ta protestna zborovanja naj bodo odmev naše žive narodne zavesti, ob enem zaprisega, da ne bomo zapustili ne prostovoljno in tudi ne s silo niti ene pedi naše zemlje in niti ene duše po Italijanih podjarmljenih bratov. Naj bo sveta naša prisega, da se ne bomo nikdar odrekli svojim pravicam do samoodločbe naroda po Wilsonovih načelih. V tem zmislu je izdala akademska mladina proglas na ves narod.

Mirovna konferenca.

Rešitev teritorialnih vprašanj.

Pariz, 23. jan. (Lj. k. u.) Glasom Dunajskega kor. urada poroča Agence Havas: Mirovna konferenca se je danes bavila z razmotrivanjem dnevnega reda sobotne skupne seje. V zvezi s tem se je posvetovalo z nastopnimi vprašanji: 1. mednarodna delavska zakonodaja; 2. odgovornost za vojne in kazenske določbe; 3. odškodnine; 4. mednarodni pristaniški, vodnocestni in železniški red. Konferenca je začela proučavati način, po katerem bi se rešila teritorialna vprašanja. Vrhovni vojni svet se v petek popoldne sestane k seji, ki ji prisostvujejo tudi maršala Foch in Haig, general Diaz ter zastopniki aliranih in asociiranih držav, ki se mudijo v Versaillesu.

Dnevne vesti.

Čudne bolečine ima zagrebški „Obzor“. Temu listu namreč ni prav, da se v državno vijeće niso poklicali tudi zastopniki Nemcev, Madžarov, Romunov itd. To da bi zahtevalo načelo enakopravnosti. To je res. Toda „Obzor“ je pozabil na nekaj: Državo šele snujemo, postavljamo ji šele temelje, a to delamo mi Srbi, Hrvati in Slovenci, dočim bi oni drugi to delo hoteli ne-le ovirati, ampak popolnoma preprečiti. Take ljudi naj bi klicali na sodelovanje? To je vendar-le malo preveč! Ko bo naša država na znotraj kolikortoliko urejena in ji bodo zagotovljene meje na zunanje, bomo seveda morali pustiti tudi zastopnikom narodnih manjšin pristop v zakonodajne zборе, a danes? Danes treba, da smo sami med seboj! Država je naša: SHS in mi sami: SHS ji moramo postaviti temelje. Sicer bi se prav lahko zgodilo, da bi to stavbo kdo podminiral!

Javno vprašanje Narodni vladi. V zadnjem času se vrši dosledno nametanje aktivnih nemških častnikov in bivših poturic v našo narodno vojsko. Na naši severni meji nam je na primer znan polk, kjer so vže taki in enaki skoro v večini in zavzemajo vsa višja poveljniška mesta. Pripomnjeno bodi še, da so se ti gospodje potikali do sedaj v Nemški Avstriji in deloma tudi tam službovali! Taki dogodki v tej meri so mogoči samo na dva načina, za kar prosimo vlado najnujnejšega pojasnila. In sicer so lahko tega krivi podrejeni organi, ki so to iz nevednosti storili ali pa Bog si vedi kako

na lastno pest — v tem slučaju pa prosimo takojšnje in skorajšnje remede; ali pa druga možnost, ki jo pa naši vladi nikakor ne moremo domnevati, da bi bile prišle tozadevne višje direktive. V takem slučaju pa prosimo takojšnjega javnega obvestila, ker si bodo narodno čuteči častniki pač dvakrat premislili sodelovati s tovariši, ki jim ne zaupajo. Ali kakor rečeno, zdi se nam nemogoče, da bi bila došla iz vladnega mesta kaka taka navodila, ki bi vsadila v našo mlado armado kal nesoglasja in izpodkopala zaupanje tej, predno je postavljena. Obračamo se torej tem potom na merodajne faktorje, da se ne razširi razburjenje med prebivalstvom, ki je ogorčeno. Prepričani smo, da se odpomore.

Iz seje N.V. Profesor dr. Alfred pl. Valenta-Marchthurn in višji okrajni zdravnik dr. Alfred Mahr se odpustita iz službe.

Politične preganjance opozarjamo, da je danes zadnji dan, da predložijo svoje odškodninske zahteve magistratu, oziroma okrajnemu glavarstvu. V pisarni odbora za zastopanje interesov političnih preganjancev se je ta teden oglasilo blizu 200 strank. V pisarni sta delala prav pridno vsak večer posebno gg. Ivan Škerjanc in Maks Zupančič, ki zaslužita za to vso pohvalo in priznanje.

Narodni davek. Iz Zagorja ob Savi 950 K, dr. J. Strašek, VI. Vojska in A. Potočnik iz Novega mesta 500 K, posojilnica v Gornji Radgoni 500 K, iz Borovnice 310 K, iz pisarne odvetnika dr. M. Pirca v Ljubljani 100 K, Ivan Rebolj, nadpaznik, nagrada enega teleta 22 50 K. — Srčna hvala, posnemajte!

Oni legijonarji, ki bi vedeli kaj povedati o nadp. Mraku in so sedaj v civilu v Ljubljani, naj se čim prej javijo pri vojaškem sodišču v Ljubljani, Poljanska cesta št. 13. III. nadstr. soba 41.

Dar slovenskim legijonarjem. Neimenovani vodja nekega okrajnega glavarstva, bivši rezervni častnik je poslal za slovenske legijonarje na koroški fronti perilo pod sledečim geslom:

Naj v dar to legijonar sprejme, ki stopil je na plan nevstrašeno za Korotan! Tam v novi črti strumno stoj s Teboj je domovina vneta, dokler s Pariza ne zakliče glas: „Tvoja zdaj je Gospa sveta!“

Neveljavni bankovci. Bankovci po dvajset kron z natiskom II. Auflage na strani z nemškim besedilom bledeje barve, na ogrski strani rim. 2. kiadas rdeča barva na prvem mestu; navpična vinjeta, pod glavo olivno zelena ter bankovci po 25 in 200 K, kakor sploh bankovci, ki niso bili razglašeni v poštnem naredbeniku do 29. oktobra 1918, niso veljavni, če tudi žigosani. Poštni uradi ne smejo teh bankovcev ne sprejemati in ne izdajati.

Društvene vesti.

Uradniška menza v Ljubljani. Gg. člani „Uradniške menze“ se vlijudno vabijo na občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 26 t. m. ob 1 uri popoldne v areni Narodnega doma. Radi važnosti občnega zbora se prosil točne udeležbe. — Odbor.

Občni zbor pogrebnega društva Marijine bratovščine se vrši v nedeljo, dne 26 t. m. ob 10 uri dopoldne v mali dvorani »Mestnega doma«. Ker so na dnevnem redu zelo važne točke, je dolžnost vsacega moškega člana, da se temu vabilu odzove, zakaj draginja pogrebnih potrebščin vedno narašča, tako, da stane danes vsak pogreb odraslega umrlega člana 250 K in po vzgledu, da se mora vse podražiti, se ni prizaneslo tudi temu humanitarnemu društvu, katerega člani pripadajo po večini le revnim slojem. Toraj, moški člani, na svidenje v nedeljo v Mestnem domu!

Zadnje vesti.

Nemci kriče o nasilstvih.

Gradec, 24. jan. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Poslanci Malik, Wastian, Marckhl, Pantz in tovariši so stavili v deželni skupščini predlog, kjer označajo vpađe in zasedbe Jugoslovancev na ozemljih ob Dravi in Muri kot brutalne samolastne kršitve mednarodnega prava in po ententi določenega premirja. Pozivljajo deželno vlado, naj ukrene vse potrebno, da

ščiti deželne meje proti neprestanim vpadam Jugoslovancev na strnjena nemška ozemlja in naj dela na to, da se umaknejo jugoslovanske posadke. Sporna ozemlja naj zasedejo ameriške čete. Nadalje se pozivlja deželna vlada, naj z vsemi sredstvi dela na to, da se preprečijo nečlovečnosti in nasilstva proti Nemcem, nahajajočim se v območju slovenske Narodne vlade.

Strankarstvo na Hrvatskem. — Starčevićanci proti osrednji vladi. Opozicija naprednih demokratov.

Zagreb, 24. januarja. (Izv. por.) Strankarski boj na Hrvatskem postaja od dne do dne ostrejši. Vedno bolj jasen je dvoboj med srbsko-hrvatsko koalicio in med opozicijo, obstoječo iz starčevićancev, hrvatske napredne stranke (Lorković) ter skupine okoli „Obzora“. Boj se vrši v prvi vrsti okoli vprašanja: centralizem in avtonomija? Dočim stoji srbsko-hrvatska koalicijska na stališču, da je potrebna državna organizacija brez ozira na stare državne in deželne meje, zahtevajo opozicionanci, naj se ohrani v popolnem obsegu hrvatska avtonomija ter se po mogočnosti razširi.

Iz tega stališča presoajo in obsojajo vse sklepe belgrajske centralne vlade. Tako so n. pr. starčevićanci v današnji seji osrednjega odbora protestirali proti temu, da so izločeni iz avtonomnega delokroga resoji za pošto in brzojav, industrijo in obrt, socialno skrb in prehrano. Sprejeta resolucija povdarja, da je centralna vlada prekršila svoj delokrog. Na podobnem stališču stojijo tudi napredni demokratje, ki v svojem glasilu „Novo vrijeme“ najostreje pobijajo politiko srbsko-hrvatske koalicije, zlasti odredbe notranjega ministra Pribičevića. Koalicijskim politikom očitajo, da se hočejo sedaj na milost in nemilost izročiti Belgradu, kakor so se prej Budimpešti.

Banat v ožji srbski upravi.

Belgrad, 24. jan. (Izv. por.) Centralna vlada je sklenila, da pritegne Banat k ožji srbski upravi.

Neumestne demonstracije.

Sarajevo, 24. januarja. Skupina srbskih prenapetnežev je priredila po sarajevskih ulicah demonstracijo proti sedanji ureditvi države SHS in zahtevala direktno priklonitev Bosne in Hercegovine k Srbiji. Demonstracije so se udeležili večji del nedorasli mladi ljudje, ki so vpili: Živela velika Srbija! Doli z Jugoslavijo! Srbski listi v Sarajevu soglasno obsojajo to neumestno demonstracijo.

Tržaško prebivalstvo proti Italiji.

Bern, 24. januarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Kakor doznavamo „Secolo“ iz Trsta je razpoloženje proti Italiji tako razdraženo, da se ne more niti z najzmernejšimi socialisti sporazumeti glede tržaškega vprašanja.

Francoski oficirji in vojaki na Reki manifestirajo z Jugoslovani.

Bern, 24. januarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Na Reki so bile poslednje dni zopet manifestacije Slovanov proti Italiji, pri katerih so, kakor da spoznati „Corriere della Sera“ sodelovali francoski vojaki in častniki posadke s Slovani.

Predsednik narodne vlade

gospod Josip Pogačnik se je včeraj poslovil od svojih tovarišev v Narodni vladi. Zahvalil se je tovarišem-poverjenikom, ker so ga podpirali, da se je vršilo vse poslovanje v lepi harmoniji. Dr. Iv. Tavčar je kot najstarejši poverjenik imenom ostalih poverjenikov malo pokadil g. Josip Pogačniku. Ker je dr. Brejc poklican v Belgrad, je prosil, naj ga začasno še zastopa g. Josip Pogačnik v predsedstvu.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Več raznašalcev

sprejme uprav. „Jugoslavije“.

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno tvrdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30-10

Vsem ženinom in nevestam priporočam da se pri nakupu pohištva oglasite v zalogi pohištva, Vido Bratovž v Ljubljani, Marije Terezije cesta 13 (kolizej) in Stari trg 4. 9

Erdal kremo priporoča tvrdka Oswald Do-beic, Ljubljana, Martinova cesta 15. 232 5-5

Smokve (fige), limone in pomaranče raz-pošilja na debelo po dnevnih cenah Mihael Samida v Mariboru, Stolni trg šte. 3. 246 10-4

Snaženje izložbenih oken prevzema zopet zavod za snaženje in reklamo Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/I. 248 8-2

Učenke, dobrih, priprostitih starišev, stan-ujočo v Ljubljani, se sprejme proti začetni plači v trgovini M. Tičar, Ljubljana.

Prodajalka, ki ima veselje do papirne stroke, se sprejme v trgovini M. Tičar, Ljubljana. 257 3-2

S pravim čebelnim voskom lika par-kezna tla zavod za snaženje in reklamo Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/I. 248 8-2

Vinske sode transportne in hramne, ku-pim. Ponudbe z navedbo kakovosti, velikosti sodov in cene na upravništvu pod „Vinski sodi“.

2 ženska kostuma, zimska, temnosiva, za srednjo velikost se poceni prodasta. — Naslov se izve v upravništvu. 256

Pnevmatiko, staro, rabljeno, kupi tvrdka Ljubljana, Marije Terezije cesta 14. 258 3-3

Potrebujem dobrih žagarjev (gateri-stov) in strojnika, ki razume vsa v to stroko spada-joča dela, doma napraviti. Ponudbe je po-slati A. Kajfežu v Kočevju. 252 3-2

Vinske sode transportne in hramne, proda Fran Klement, trgovec v Te-panjah-Konjice. 263 2-2

Gostilna ali restavracija se išče v na-jem. Ponudbe pod „Gostilna“ na upravništvu. 264 3-2

Posestvo obstoječe iz 15 oralov in sicer: vinogradov z najboljšimi vrstami trt, gozdov, travnikov in njiv, opremljene gosposke hiše z veliko kletjo, polno sodov, viničarijo, hlevom z vso mrtvo in živo pritkino, se po nizki ceni proda. Posestvo leži v zelo lepem kraju v bližini znanega kopališča na Spod. Štajerskam. Ponudbe pod M. M. na upravništvu. 265 3-2

Semena! Ako rabite vrtna ali poljska se-mena pošite po cenovnik. Trgo-vina s semeni Sever & komp., Ljubljana. 266 10-2

Pisalne stroje vseh sistemov kupim in prodam. Marije Terezije cesta št. 6, pritičje, od 11.—12. dopoldne in od 3.—4. popoldne. 270 3-1

Pisalni stroj dobro ohranjen, se kupi. — Ponudbe pod „A. L.“ na upravništvu. 268 4-1

Sukanec (nadomestek), črn (ročni suka-nec), proda na debelo, tucat po K 7.—, firma Matej Zorko, Št. Jurij ob juž. železnici. 273 1

Vino zelo dobro, staro, letnik 1917, rdeče in belo, proda Matej Zorko, trgovec in posestnik, Št. Jurij ob juž. žel. 273 1

Manufakturno blago! Trgovci pozor!! Lepa zaloga fi-nega mirovnega blaga, kakor je bilo pred vojno naprodaj v celjskem okraju, se proda. Naslov pove upravništvu. 275 1

Posestvo (kmetija), obstoječe iz približno 50 oralov travnikov in njiv ter s primernim poslopjem in posebno lepim hlevom, v ljubljanski okolici, se odda v najem. Pismene ponudbe pod „Posestvo“ na upravništvu. 267 2-1

A I 1329/18—10. 272

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa z dne 23. januarja 1919, opr. št. 1329/18—10, se prodajo dne 27. januarja 1919

dopoldne ob 9. uri v Ljubljani, Gra-dišče št. 15/II, na javni dražbi: obleka, perilo, 1 šivalni stroj, 1 glasovir, sobna in kuhinjska oprava, namizna in kuhinjska posoda, jedilno orodje, vino v steklenicah in zlatina.

Reči se smejo ogledati dne 27. januarja 1919 v času med 9. in pol 10. uro dopoldne v zgoraj oznamljeni hiši.

Okraj. sodišče SHS v Ljubljani, odd. V., dne 23. januarja 1919.

Stavce

sprejme takoj

„Zvezna tiskarna“
v Ljubljani, Stari trg 19.

Odvetnik 271 1

Dr. Fran Irgolič

je odprl svojo pisarno

v Mariboru, Tegethoffova cesta 45
nasproti glavnemu kolodvoru.

Nova vina

izbrana K 450.— (v mestu K 470.—)
za 100 litrov v vsaki množini.

MILKO JESIĆ 269 1

Ljubljana, Florijanska ulica 36.

Lepe jesenske jedilne

gobe

in iztočen med

kupuje F. SIRC v Kranju. 255 6-3

Stampilje
Anton Černe
graveur in izdelovatelj
kavčuk-stampilj
Ljubljana
Dvorni trg šte. 1.

Drogerija

J. C. KOTAR

:: LJUBLJANA ::

Wolfova ulica št. 3.

Fotomanufaktura

Razglas.

V nedeljo, dne 26. t. m., ob
2. uri popoldne

se bo prodajalo potom javne prostovoljne dražbe na licu mesta poleg pivovarne in orožniške postaje na Vrhniki

posestvo,

obstoječe iz velike, močno zidane stavbe, katera je zelo primerna za ureditev kakršnekoli trgovine, gostilne, večje obrti ali podjetja.

Za poslopjem prostorno dvorišče in krasen sadni vrt, ob vrtu teče Ljubljanska. Vodovod v hiši, tudi električna razsvetljava bo na razpolago. Poleg tega parcela 4 njive posejane s pšenico v izmeri cca 4000 m². Cenjeno v skupnem K 70.000, proda pa se tudi na željo kupcev njive posebej.

Resni kupci se vljudno vabijo na lice mesta. 206 8-8

Rudolf Rus v Kranju

priporoča svojo

bogato

zalogo ur

briljantov, zlat-nine in srebrnine po najnižji ceni. Solidna postrežba.

Ivan Mohorič

krojač

Ljubljana, Sv. Petra cesta 6

izvršuje civilne, vojaške in damske obleke po meri in vzorcih.

Cene solidne.

Suhe gobe (jurčke)

kupuje do Velike noči

V. M. ROHRMANN, Ljubljana,

najstarejša, že 38 let obstoječa trgovina s
suhimi gobami.

Pisemski papir najfinejše vrste

priporoča

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

Čevlji tovarne Peter Kozina & Ko.

iz najfinejšega ševro, boks in lakovega usnja z usnatimi podplati se dobe po dnevnih cenah.

Trpežni zimski iz fine teletine z gumijastimi podplati po

K 85.— za moške, K 73.— za ženske.

Vzalogi Ljubljana Breg.

Zavod za reklamo in snaženje
Al. Matelič
Ljubljana, Kongresni trg št. 3/I.

Naročajte „Kurenta“

ki je edini slovenski in brez dvoma najboljši jugoslovanski satirično-humoristični list. Prinaša humoreske naših najboljših pisateljev ter je bogato opremljen z risbami in karikaturami prvovrstnih slovenskih umetnikov. „Kurent“ izhaja dvakrat na mesec ter stane

za celo leto 24 K, za pol leta 12 K,
za četrt leta 6 K.

Naroča se v upravništvu „Kurenta“,
v Ljubljani, Marijin trg šte. 8.

!SVETLA!

Baterije, žarnice, elektrotehnični predmeti

(izdelek svetovne slovanske tvornice) 273 10-1

Generalna reprezentanca za Jugoslavijo

JANKO POGAČAR, Zagreb,

začasno Ljubljana, Ilirska ulica št. 29/I.